

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 435/19		
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem.</p> <p>Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>				
1. USTALENIE FAKTÓW				
1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		

1.1.1.	K. M.	<p>1. w okresie od dnia 05 października 2017 r. do dnia 24 października 2018 r. w W. na ul. (...) uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ugody Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 12 listopada 2013 r., sygn. akt (...) obowiązku alimentacyjnego przez nielożenie na utrzymanie małoletniego syna F. M. reprezentowanego przez A. S., gdzie wysokość powstałych w skutek tego zaległości przekracza trzy świadczenia okresowe,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.</i></p>		
2. w okresie od dnia 05 października 2017 r. do dnia 24 października 2018 r. w W. na ul. (...) uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 29 sierpnia				

<p>2018 r., sygn. akt (...) obowiązku alimentacyjnego przez niełożenie na utrzymanie małoletniego syna O. M. reprezentowanego przez A. S., gdzie wysokość powstałych w skutek tego zaległości przekracza trzy świadczenia okresowe,</p> <p>tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.</p>				
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>		
<p>1.1.1.</p> <p>K. M. poznał A. S. w 2010 r. W tym roku zamieszkali razem żyjąc w nieformalnym związku. W dniu (...) urodziło im się wspólne dziecko F. M.. K. M. uznał dziecko. Para wielokrotnie się rozstawała i schodziła ze sobą. Przy pierwszym rozstaniu A. S. wystąpiła o alimenty. Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa V Wydział Rodzinny i</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>98-100v 141</p>		

Nieletnich z dnia 12 listopada 2013 r., sygn. akt (...) został ustalony obowiązek alimentacyjny na rzecz F. M. w wysokości 300 zł miesięcznie. W dniu (...) urodziło się ich drugie wspólne dziecko O. M.. W czerwcu 2017 r. K. M. wyprowadził się ostatecznie z mieszkania zajmowanego wspólnie z A. S.. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 29 sierpnia 2018 r. sygn. akt (...) K. M. został zobowiązany do uiszczania alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie na rzecz syna O. M.. K. M. nigdy nie płacił alimentów na swojego syna F. M. i O. M..

A. S. nie pracuje, opiekuje się młodszym synem. Utrzymuje się ze świadczenia 500+ na dwoje dzieci, zasiłku rodzinnego i z funduszu alimentacyjnego, korzysta również z pomocy Opieki Społecznej.

Prowadzona egzekucja świadczeń alimentacyjnych przyznanych F. M.,

od stycznia 2016 r.
do sierpnia 2017 r.,
pod sygnaturą (...) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa M. O. okazała się bezskuteczna.

Na dzień 31 sierpnia 2018 r. zaległość alimentacyjna na rzecz F. M. przekraczała trzykrotność świadczeń okresowych – wynosiła 18.832,40 złotych.

Prezydent m. st. Warszawy ustalił prawo do świadczenia z funduszu alimentacyjnego dla F. M. na okres od 01.06.2017 r. do 30.09.2017 r., na okres od 01.10.2017 r. do 30.09.2018 r. oraz na okres od 01.10.2018 r. do 30.09.2019, w kwocie po 300 zł.

Prowadzona egzekucja świadczeń alimentacyjnych przyznanych O. M. pod sygnaturą Kmp 2/18 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Mokotowa A. P. również okazała się

<p>całkowicie bezskuteczna.</p> <p>Na dzień 05 września 2018 r. zaległość alimentacyjna na rzecz O. M. przekraczała trzykrotności świadczeń okresowych – wynosiła 1.223,13 złotych.</p> <p>Prezydent m. st. Warszawy ustalił prawo do świadczenia z funduszu alimentacyjnego dla O. M. na okres od 01.10.2018 r. do 30.09.2019, w kwocie 300 zł.</p> <p>K. M. w okresach od dnia 06 sierpnia 2017 r. do dnia 04.11.2017 r. oraz od dnia 25 października 2018 r. do dnia 21.06.2019 r. odbywał karę pozbawienia wolności za inne przestępstwa.</p>				
<p>zeznania świadka A. S.</p>	<p>19-19v</p> <p>77-79</p> <p>213-214</p>			
<p>Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa</p>	<p>1,70</p>			

Zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji	2-3 71-71v 72-72v		
Informacja z ZUS	13		
Informacja z Ośrodka Pomocy Rodzinie	14-17		
Informacja z Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy	18		
Uгода zawarta przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, (...) z dnia 12 listopada 2013 r.	23-23v		
Postanowienie SR dla Warszawy Mokotowa o nadaniu klauzuli wykonalności z urzędu	24		
Wyrok SR dla Warszawy Mokotowa (...)	73		
Decyzja Prezydent m.st. Warszawy o przyznaniu zasiłku rodzinnego	82-83		
Decyzja Prezydent M.St. Warszawy o przyznaniu świadczenia 500+	84- 85		

Decyzja Prezydent M.St. Warszawy o przyznaniu świadczenia z funduszy alimentacyjnego	86- 86v			
Informacja z Urzędu Pracy	89- 89v			
Wydruk Noe SISP	137-137v			
Karta karna	203-204v			
Informacja o pobytach i orzeczeniach	158-160v			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
1.2.1.	K. M.	jak w pkt 1.1.1.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty		
Oskarżony popełnił oba zarzucane mu czyny w okresie od 5 października 2017 r. do dnia 04 listopada 2017 r.	częściowo akt oskarżenia	107-107v		

2. OCena DOWOdów				
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.1.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. M.	<p>Wyjaśnienia złożone przez K. M. Sąd uznał za wiarygodne jedynie w niewielkiej części. Wyjaśnił, iż jest ojcem O. M. i F. M.. Z matką dzieci nie mieszka od 2017 r. Oskarżony został poinformowany przez A. S. o wniesieniu sprawy o alimenty dla F. M.. Wie, że ma zasądzone alimenty na rzecz F. M. w wysokości 300 zł. Od października 2018 r. stale odbywa karę pozbawienia wolności.</p> <p>W tym zakresie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka A. S. oraz z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym.</p>		
Zeznania świadka A. S.	Zeznania świadka były spójne,			

	<p>logiczne, konsekwentne, znajdowały odzwierciedlenie w zebranych w niniejszej sprawie materiale dowodowym.</p> <p>Świadek szczegółowo opisała sytuację, w której znajdują się jej dzieci. Wskazała przy tym, że dzieci miały zaspokojone podstawowe potrzeby życiowe. W ocenie Sądu zeznania matki pokrzywdzonego zasługują na wiarę, są one zbieżne z dokumentami (tytuły wykonawcze, informacja od komornika sądowego) które potwierdzają istnienie obowiązku alimentacyjnego oraz niewywiązywanie się z niego przez oskarżonego.</p>		
<p>Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa</p>	<p>Dokumenty te sporządzone zostały przez instytucje do tego uprawnione, a ponadto wedle odpowiednich regulacji prawnych i z tego względu nie wzbudziły zastrzeżeń Sądu co do swej wiarygodności. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron</p>		

	i stanowią dowód tego, co zostało w nich stwierdzone.	
Zaświadczenia o bezskuteczności egzekucji		
Informacja z ZUS		
Informacja z Ośrodka Pomocy Rodzinie		
Informacja z Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy		
Uгода zawarta przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, (...) z dnia 12 listopada 2013 r.		
Postanowienie SR dla Warszawy Mokotowa o nadaniu klauzuli wykonalności z urzędu		
Wyrok Sr dla Warszawy Mokotowa (...)		
Decyzja Prezydent M.St. Warszawy o przyznaniu zasiłku rodzinnego		
Decyzja Prezydent M.St. Warszawy o		

przyznaniu świadczenia 500+				
Decyzja Prezydent M.St. Warszawy o przyznaniu świadczenia z funduszy alimentacyjnego				
Informacja z Urzędu Pracy				
Wydruk Noe SISP				
Karta Karna				
Informacja o pobytach i orzeczeniach				
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1.1.1	W części wyjaśnienia oskarżonego K. M.	Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd uznał jego wyjaśnienia za niewiarygodne. W szczególności to, iż nie miał wiadomości		

o zasądzonych alimentach na rzecz syna O. M.. Będąc na wolności nie uchylał się od obowiązku płacenia alimentów na rzecz syna F. M.. Płacił A. S. kwoty 300- 500 zł do rąk własnych. Nie posiada pokwitowań odbioru gotówki. Pieniędzy nie wpłacał na konto bankowe, gdyż matka pokrzywdzonych nie chciała podać jego numeru. Wyjaśnił, iż nikt nie był świadkiem przekazywania przez niego gotówki A. S.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za całkowicie niewiarygodne trudno bowiem uznać, że oskarżony płacąc regularnie alimenty nie dysponuje żadnym dowodem ich przekazywania matce pokrzywdzonych.

Jednocześnie wyjaśnienia oskarżonego odnośnie nieprzyznania się do zarzucanych mu czynów pozostawały w całkowitej opozycji do zeznań świadka A. S., a także zgromadzonej w sprawie

		dokumentacji w postaci: zaświadczeń o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych, informacji o stanie zaległości w sprawach egzekucyjnych, które to Sąd uznał w pełni za wiarygodne.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II	K. M.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje na winę oskarżonego K. M. w zakresie zarzucanych mu czynów z art. 209 § 1 k.k. Przestępstwo stypizowane w art. 209 § 1 k.k. stanowi, że każe podlega ten, kto uchyla się od wykonania				

obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące.

Istotą zamachu sprawcy jest uchylanie się od wykonania obowiązku utrzymania finansowego własnej rodziny. Samo zachowanie zawierające się w pojęciu "uchylanie się" polega na niewypełnieniu ciążącego na sprawcy obowiązku, takiego jednak, który – jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy – jest w ogóle możliwy do wykonania (wyr. SN z 9.5.1995 r., III KRN 29/95, OSNKW 1995, Nr 9–10, poz. 64; wyr. SN

z 4.9.2008 r., II KK 221/08, OSNwSK 2008, Nr 1, poz. 1755). Przepisy z art. 209 § 1 k.k. może zatem dopuścić się tylko ten, kto mógłby wykonać ciężący na nim obowiązek, ale nie czyni tego mimo realnych możliwości. Sprawca nie wypełnia zatem obowiązku, bo nie chce go wypełnić lub ten obowiązek lekceważy (post. SN z 17.4.1996 r., II KRN 204/96, Prok. i Pr. 1996, Nr 11, poz. 4).

W pojęciu uchylania się zawarty jest zatem zawsze negatywny stosunek psychiczny sprawcy do świadczenia, sprawiający, że nie dopełnia on swojego obowiązku, mimo że ma obiektywną możliwość jego wykonania. Tak więc sam fakt niewypełniania obowiązku opieki materialnej nie jest równoznaczny z uchylaniem się od jego spełnienia. Należy bowiem zawsze zbadać przyczyny niewywiązywania się z tego obowiązku, które mogą mieć również charakter obiektywny i

usprawiedliwić
sprawcę.

Do powodów
uzasadniających
niewykonanie
ciężącego na
sprawcy obowiązku
w orzecznictwie
zaliczono np. ciężką
chorobę (uchw. SN
z 9.6.1976 r., VI
KZP 13/75, OSNKW
1976, Nr 7–8, poz.
86) lub pozbawienie
wolności, jeżeli w
tym okresie nie
miał on możliwości
zarobkowania lub
innych źródeł
majątkowych, z
których możliwe
było wypłacanie
należności
alimentacyjnych
(wyr. SN z 3.7.2007
r., III KK 144/07,
Legalis; wyr. SN
z 19.5.2010 r.,
V KK 74/10,
Legalis). Ponadto
przyjmuje się, że
usprawiedliwieniem
braku świadczenia
ze strony sprawcy są
nie tylko przyczyny
niezależne od niego,
lecz także takie,
które wynikają z jego
niefrasobliwości lub
błędnego
przekonania o
niemożności
wypełnienia
obowiązku opieki
materialnej mimo
obiektywnej
możliwości jego
spełnienia (V. W.,
Ochrona dziecka, s.

143–144). Można zatem usprawiedliwić brak świadczenia ze strony sprawcy również przyczynami subiektywnymi, tj. zależnymi od sprawcy, lecz niezawinionymi lub zawinionymi w niewielkim stopniu.

Ze zgromadzony w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, iż oskarżony K. M. w okresach od dnia 06 sierpnia 2017 r. do dnia 04.11.2017 r. oraz od dnia 25 października 2018 r. do dnia 21.06.2019 r. był pozbawiony wolności w związku z odbywaniem kary pozbawienia wolności za inne przestępstwa.

Z tych względów, Sąd uznając iż oskarżony nie miał obiektywnej możliwości wykonywania obowiązku alimentacyjnego w okresie pozbawienia wolności, zmienił opis zarzucanych mu czynów i ustalił, że oba czyny zostały popełnione od dnia 05 listopada 2017 r. do dnia 24 października 2018 r.

Na K. M. ciąży obowiązek alimentacyjny, który wynikał z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 12 listopada 2013 r., sygn. akt (...) na rzecz F. M.

w wysokości 300 zł miesięcznie oraz z wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy M.

z dnia 29 sierpnia 2018 r. sygn. akt (...) na rzecz syna O. M. w kwocie 400 zł miesięcznie.

Zdaniem Sądu oskarżony miał możliwość regularnego uiszczania alimentów na dzieci w pełnej wysokości w okresie od dnia 05 listopada 2017 r. do dnia 24 października 2018 r. Oskarżony swoim postępowaniem wykazał negatywny stosunek psychiczny do ciążącego na nim obowiązku, którego nie dopełniał mimo obiektywnych możliwości jego wykonania.

W toku rozprawy nie ujawniły się żadne okoliczności, które

miałyby charakter obiektywny i które usprawiedliwiałyby oskarżonego, w szczególności nie wskazywał on na okoliczności dotyczące stanu zdrowia i skutkujące niemożnością podjęcia przez niego pracy zarobkowej w tym okresie. Należy również wskazać, że oskarżony nie złożył w tym czasie wniosku o obniżenie alimentów z uwagi na niemożność ich uiszczania we wskazanej wysokości, ani nie kwestionował wysokości alimentów ustalonych w orzeczeniach sądów. W okresie objętym inkryminowanym zdarzeniem nie był zarejestrowany jako osoba bezrobotna, a ponadto nie zmagał się z trudnościami zdrowotnymi, był więc w pełni zdolny do podjęcia zatrudnienia. Jak sam wskazał, przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał się z prac dorywczych na budowie, z których osiągał dochód w granicach 2-2,5 tys. zł miesięcznie.

Pomimo powyższego nie płacił żadnych kwot tytułem alimentów przysługujących jego małoletnim dzieciom. Oskarżony lekceważył przy tym toczące się postępowanie egzekucyjne, nie podejmował żadnych działań w celu wyjaśnienia sytuacji.

Wyjaśnienia oskarżonego, iż nie był świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec O. M., jak i to że wykonywał obowiązek alimentacyjny wobec F. M. pozostają w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.

Oskarżony nie wykazał, aby miał przekazywać A. S. jakiegokolwiek kwoty pieniędzy tytułem ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec jego dzieci.

W ocenie Sądu, oskarżony świadomie lekceważył ciężący na nim obowiązek alimentacyjny. Jego zachowanie należy

zatem zakwalifikować jako uchylanie się od realizacji obowiązku alimentacyjnego w rozumieniu art. 209 § 1 k.k.				
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.2. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	1.3. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
#	1.4. Uniewinnienie			

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia		

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	I, II	I, II	<p><u>Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - zagrożenie ustawowe czynu z art. 209 §1 k.k. – alternatywnie kara grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku, - oraz <u>okoliczności obciążające:</u> <ul style="list-style-type: none"> • znaczny stopień winy oskarżonego - oskarżony ze względu na swój wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego, jest osobą od której można wymagać zachowania się zgodnego z normami prawnymi. W toku postępowania nie ujawniły się

okoliczności
wyłączające winę;

- znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu - oskarżony nie realizował ciężącego na nim obowiązku przyczyniania się do utrzymania swoich synów nawet w najmniejszym zakresie, ograniczając tym samym ich środki na edukację, leczenie i wychowanie;
- wysokość zaległego świadczenia za okres przynajmniej 3 miesięcy, która mogłoby istotnie wpłynąć na sytuację małoletnich gdyby je terminowo otrzymywali;
- uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego; obecnie odbywa karę pozbawienia wolności za inne przestępstwa.

Sąd nie dopatrył się jednocześnie przy tym żadnych okoliczności łagodzących.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności oraz dyrektywy wymiaru kary sąd uznał, że adekwatną wobec oskarżonego, uwzględniającą zarówno stopień winy jak i społecznej szkodliwości jego czynów, będzie kara

			<p>ograniczenia wolności za każdy z czynów w wymiarze 1 roku, połączona z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.</p> <p>W ocenie sądu kara ograniczenia wolności wymierzona oskarżonemu jest najwłaściwszą w okolicznościach niniejszej sprawy. Oskarżony powinien podjąć działania zmierzające do uregulowania zaległości alimentacyjnych względem synów, jak również powinien regularnie uiszczać należne świadczenia alimentacyjne. Orzeczenie kary grzywny mogłoby stanowić przeszkodę do osiągnięcia tego celu. Z drugiej zaś strony kara pozbawienia wolności i umieszczenie oskarżonego w zakładzie karnym na obecnym etapie wydaje się przedwczesne, albowiem kara bezwzględnego pozbawienia wolności oznaczałaby automatycznie, iż oskarżony nie podjąłby żadnej pracy.</p>
<i>III</i>	<i>I, II</i>	Zgodnie z treścią art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za	

		<p>poszczególne przestępstwa do ich sumy. Wymierzając karę łączną ograniczenia wolności, sąd określa na nowo obowiązki lub wymiar potrącenia, o których mowa w art. 34 § 1a, a także może nałożyć na sprawcę obowiązki wymienione w art. 72 § 1 pkt 2-7a, jak również orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7. W niniejszym przypadku Sąd orzekł o karze łącznej w oparciu o metodę asperacji i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności połączonej z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.</p>	
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. M.	IV	I, II	Wymierzając oskarżonemu karę ograniczenia wolności sąd uznał za uzasadnione zgodnie z art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązanie oskarżonego K. M. do bieżącego wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie synów F. i O. M..

6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>Z uwagi na fakt, iż K. M. korzystał w toku postępowania karnego z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, którego wynagrodzenie z tytułu udzielanej pomocy prawnej nie zostało w całości ani w części uiszczone, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. Z. kwotę 588,00 (pięciuset osiemdziesięciu ośmiu) złotych powiększonej o podatek VAT. Podstawą przyznania wynagrodzenia były przepisy § 17 ust. 2 pkt. 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w</p>	

	<p>sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Mając na uwadze, iż adwokat uczestniczyła w trzech rozprawach należne jej wynagrodzenie trzeba obliczyć według wzoru: 420 zł (stawka za postępowanie przez sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym) + 2 x 20% kwoty 420 zł = 2 x 84 zł za dwa dodatkowe terminy rozpraw). Uzyskana w ten sposób kwota wynosi 588,00 złotych.</p>	
VI	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od uiszczenia opłaty uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Oskarżony w czasie wydawania wyroku w niniejszej sprawie przebywał w zakładzie karnym, nie pracował, ma ustalony obowiązek alimentacyjny na dwójkę dzieci.</p>	
1Podpis		